

Publicerad 2018-08-28 13:47 av lodjuret/seglare

Fråga inte mig vad det tagit på pennan. Den har nog bara 'en sådan där dag'. Eller så skulle det ha 'varit lunch' sedan någon tid tillbaka nu. Uppnosig och fräck liten historia.

Någon liten betraktelse

Magda och Gertrud är visserligen bekanta, bara inte vänner precis. I vilket fall så möttes dessa i ett hörn av gatan och vägen i staden en dag. De föll i en smula samspråk efter att ha promenerat bort till en park och satt sig vid ett litet bord med vita stolar i fastskruvad metall. Gertrud tycktes ha något på hjärtat, så efter en stund satt de båda två tysta och lyssnade på fågelsången i det vackra vädret. Så kunde nog inte Magda vänta längre på att få höra det senaste skedda. Trots att de nu inte setts på kanske en åtta dagar eller så, blev det en inte helt som bekväm tystnad. Magda bröt den slutligen med ett 'upp till bevis' tilltal.

- Men så berätta då.

Gertrud var tacksam över att ha sluppit börja sejouren. Hon tvekade ändå en stund, som för att dra ut på tiden och spänningen.

- Jag råkade Sixten här om dagen och han hade varit i det allmänna badhuset och suttit i den blandade bastun. Du vet, att de sitter där utan handdukar, ungefär som 'förr', då det inte var så...

- Ja?

- Han hade börjat se sig omkring och sett en skymt av människor han trodde sig känna något. De såg inte lika märkvärdiga ut utan kläder. I alla fall hörde han en kvinna yttra något om just det. Att det inte verkade så märkvärdigt i bastun. Hon sade något om Herman, att hon tittat efter och råkat beskriva hans 'ädla delar', som 'det där lilla skrynkliga mellan benen'. Till en väninna hon råkade utanför bastun på sin väg till duscharna. Och då hade väninnan hörts säga något snarlikt.

- Lustigt att du säger det, men det sa Niklas om dig med här om veckan.

- Va? Vad då?

- Det där lilla rynkiga du hade mellan benen.

- Det var det fräckaste. Som om...

- Jo, men det var ju bara en variant av vad du själv sa alldeles nyss.

Det regnade inte på hela den dagen och de såta väninnorna beslöt sig för att på sin väg hem, gå via en kiosk som sålde mjukglass och strutar med kulor i. Det föll sig så att de just inte sa något mera om saken den dagen. Eller rättare, om de skulle ha sagt något om saken efter bara en stund eller så. Är nog det en som helt annan historia. Den angår dig inte helt enkelt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten